

СОДРЖИНА:

- Вовед, 7–17.
Предговор, 19–20.
СВЕТОТ НА ПЕСНАТА
Еден опит, 23–38.
Излезе сејач да сее, 39–42.
За поетскиот превод, 43–47.
За поезијата, 49–52.
Совпаѓања, 53–57.
Очудување, 59–66.
Архитектонскиот принцип, 67–71.
Двокатна песна, 73–79.
Срце ширини широко, 81–85.
Проширено сеќавање, 87–93.
Националниот фон на поезијата, 95–100.
Вкусот на водата, 101–105.
Одломки, 107–112.
Генерирање на една песна, 113–117.
Лирата, 119–126.
Нагорени места, 127–133.
Раката на мајсторот, 135–139.
Уби ме прејака реч, 141–143.
Светскиот литературен процес, 145–150.
Автоматизација, 151–159.
Антиципации, 161–165.
Стилски синтези, 167–171.
За македонската литература, 173–177.
Македонската поезија во медитеранската сфера, 179–183.
Реч при отворањето на „Бранково коло“ 1984, 185–187.
Чудото на десетеречот, 189–191.
Неколку опсервации во врека со Вук Караџиќ, 193–197.
Батко Ѓорѓија, 199–202.
За „Тешкото“, 203–204.
За „Везилка“, 205–208.
СВЕТОТ НА ЛЕГЕНДАТА
Во природата, 211–214.
Мигот, 215–217.
Свети Спиридон со ќерамитката, 219–222.
Еден мотив од „Александрида“, 223–225.
Детството Исусово, 227–230.
Царева Вода, 231–235.
Скриени значења, 237–241.
Димни Марко и димна гора, 243–250.
Животот на легендата, 251–263.

За историските мистификации, 265–273.
Солунска легенда, 275–284.
Кирил Пејчиновиќ против паганските обичаи, 287–291.
Човечки курбан, 289–291.
Ликовно доживување на бајката, 293–295.
Поверија од Прилепско, 297–306.
Библиографска белешка, 307–308.